

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

Români și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 169.

Luni, Marti 29 Iulie (10 Augustu.)

1886.

Brașovū, 28 Iulie 1886.

Spre Gastein, renumita baie din ducatul austriac al Saleburgiei, se îndreptă așî privirile tuturor omenilor politici din statele europene. Nu este numai curiositatea, ce produce acest interes general, ci mai ales neliniștea ce a cuprins pe toți în fața necurmatelor înarmări ce se fac în toate părțile cu o grabă febrilă, fără d'a se mai ține nici cea mai mică sēmă de interesele economice ale populațiilor.

Totă neliniștea, de care vorbim, se manifestă în dorința ce o simte fiecare d'a sci, pentru care scopu se fac aceste colosale și costitoare pregătiri de război, precum și d'a afla când și între cari puteri are să izbucnescă marea ciocnire, ce o cred cu toții neevitabilă.

Gruparea alianțelor între marele puteri a fost și este și așî obiectul de căpetenie al preocupărilor generale. Mai există sēu nu o înțelegere comună între Austro-Ungaria, Germania și Rusia, și ce însemnătate au faimele lățite despre o alianță franco-rusescă?

Acastea sunt marele întrebări ale zilei. Scirile cele mai noue, ce ne spun că, după întelnirea monarhului nostru cu împăratul Germaniei la Gastein, în prezența principelui Bismarck și a contelui Kalnoky, va veni acolo și d-lu de Giers, precum și ministrul de esterne al Italiei contele Robilant, nu ne aducă nici o lumină și ne lasă în nedumeririle de mai înainte.

Cumcă diplomații statelor mari au lipsă de întelnire și de sfătuire, acēta o înțelegem pe deplin îndată ce aruncăm o privire asupra încercărilor dinăuntru și din afară, în care se găsesc așî și unii și alții. Dér cum că conferințele lor ar promova interesele păcii, acēta nimeni nu o pōte înțelege, decă ține sēmă de cele petrecute după întelnirile din anii trecuți.

Pōte să fiă vorba la Gastein de reînnoirea alianței germano-austriace, sēu de o modificare în condițiile ei, și probabil că miniștrii Rusiei și Italiei alērgă la Gastein nu atât cu scopu d'a se alătura la acēstă alianță, câtu mai multu d'a pipăi planurile cancelarului german și a lua și ei poziția față cu ele.

Altă versiune spune, că între Berlin și Petersburg înțelegerea nu a încetată nici unu momentu, deși pōte a fostu de multe ori turburată. Două diare de frunte, inspirate din biuroul cancelarului german, susțin în fața spectatorilor lui Katkoff, care a luat călătoria d-lui Giers la principele Bismarck în ironie, asemănând-o cu călătoriile ce le făcēu odinioară pe timpul invasiunilor tartarice demnitarilor ruși la Khanii hōrdei de aur, și care cere ca politica rusescă să se emancipeze odată de sub epitropia cancelarului german, — susțin, dicem, că nimic nu s'ar fi schimbat până acum în relațiile marelor împărății nordice.

„Post“ din Berlin, vorbindu despre opinia publică a Rusiei dice: „Niciodată unu guvern german nu va turbura pacea ruso-germană; dér și atitudinea Rusiei face să apară o asemenea îngrijire ca unu visu deșertu. Articulu lui Katkoff e cu neputință să exprime părerile cercurilor hotărâtoare rusesci; elu ar esprima numai indispoziția sa individuală.“

Cu mai mare rezervă se exprimă „Pol. Corr“, care în fața faimelor despre o viitoare alianță franco-rusescă accentuēază, că deși Franca are multe cauze d'a susține cele mai bune relații cu Rusia, totuși nu există nici unu temeu actualu pentru încheierea unei alianțe între aceste două state. Vrēnd însă Rusia să și valideze interesele sale în Europa sēu în Asia, Franca de sigură că n'o va împedeca.

Tocmai în împrejurarea, că Franca nu va pune pedeci Rusiei în executarea planurilor sale,

ér de altă parte este totdeuna gata a i sari Rusiei în ajutoru, și fără o formală alianță, la casu când s'ar încurca într'unu războiu cu Germania, zace gravitatea situației de față, căci toate acțiunile principelui Bismarck sunt conduse de idea, d'a se apēra contra Francei.

Dér abstracțiune făcēndu de Franca, este alianța germano-austriacă însăși care genēază forțe multu pe Rusia, căci printr'insa se vede împedecată în acțiunea politice sale orientale. De aceea pretinde Katkoff emanciparea de sub presiunea politice germane, arătāndu că la casu de lipsă spre ajungerea acestui scopu nu va pute strica intereselor rusesci nici chiaru o alianță cu Franca, deși e republicană.

Pentru momentu se pare că echilibrul între cele trei împărății încă totu se mai ține; dér decă oficioșii comitului Kalnoky voru continua a accentua, că alianța Germaniei cu Austro-Ungaria are misiunea d'a paralisa planurile orientale ale Rusiei și decă, cum dice diarul rusescu „Swiet“, s'a încheiatu la Kissingen o convenția secretă germano-austriacă pe timpul de unu anu cu scopu d'a împedeca acțiunea Rusiei în peninsula balcanică, atunci izbucnirea crizei celei mari va urma neapăratu și mai curēndu de cum s'ar pute crede.

Afacerea încalcării granițelor.

Din Timișoara se mai raportēază următoarele:

La 1 Augustu n. porni din locul de graniță român Verciorova unu despărțēmentu de ostași romani în plină înarmare, trecu pāriul Bahna, care servece ca graniță a țērii, călcă aci pe pământu ungaru și ocupă țērmul dreptu alu pāriului Bahna până la podu, apoi pe partea stāngă a văii Bahna până la calea feratā și terenul șesū, mai înainte neutral — ce se 'ntinde până la Dunăre. În drepta și 'n stānga casei de vamă ungare erau deasemenea aședate posturi dealungul șoselei. Despărțēmentul de ostași romani numēra vr'o 100 de omeni. După ce s'a observat marșul ostașilor romani de poliția din Orșova și de garda vamală, comisarul siguranței se duse la unul din posturile aședate și 'lă întrebă, că din alu cui ordinu ostașii au călcatu granița ungară. Rēspundēndu-i-se că din ordinul căpitanului, comisarul ceru să fiă dusu la comandantulu despărțēmentului, ca să-i ceră explicări și să obțină imediata deșertare a pământului ungaru. Comandantulu refusă și una și alta, ér comisarulu însoțit de unu sergentu și de unu soldatū tū condusū la locuința sa în casa vamală ungară. În urma arătărilor oficiale, în ziua următoare se duseră la fața locului comandantulu de corpū, contele Degenfeld, care petrece la baile Mehadiei, și solgābirul cercului. Locuitorii din Orșova se aflau în mare fērbere când aușiră că s'au trecut granițele. Despărțēmentulu de honvegi luă cartușe cu glonți și sta gata cu puscile'n piramidă. Intr'aceea ostașii romani, fără să mai întreprindă ceva, se retraseră deja pe la 9 ore a. m. érāși peste graniță. Despre cele petrecute s'a încheiat unu procesu verbalu în prezența comandantului de corpū în casa vāmii.

În privința conflictului dela Verciorova dintre soldații Romani și Unguri, i se scriu „Românului“ următoarele din Mehadia:

Aci a circulat șgomotul că unu conflictu s'ar fi întēplatū la Verciorova între soldații noștri și Ungari și că s'ar fi omorit vr'o cinci persoane. Nu sciu decă ceea ce se dice este sēu nu adevēratu: ceea ce potū însă afirma este, că generalulu comandantū alu Banatului, care se află aci, a primitu ordinul să se ducă îndată și'n persoană la fața locului spre a vedē și constata cele petrecute.

După câte am pututū afla, se dice că Ungurii au ocupatū o parte din teritoriul nostru, faptu în urma căruia căpitanulu comandantū alu Verciorove a primitu ordinul să se ducă cu compania și să scoatē pe Ungurii din locul ce ocupaseră, unde a și trecutū și s'a dusu până aproape de Adakale. Acolo a venitū generalulu și

a întrebātū pe căpitanulu românū pentru ce s'a făcutu acēstă călcare. La acēsta i s'a rēspunsu că călcarea s'a făcutu din partea Ungurilor, și că avea ordinul să nu se retragă până ce dēnșii nu voru evacua locul ocupatū. Generalulu ar fi adăugatū, că decă nu se voru retrage, va fi silitū să dea ordinu ca să sosescă regimentulu din Orșova.

Atunci căpitanulu românū ar fi făcutu cunoscutū colonelului Iarca diase generalului, care a venitū în persoană, și după câteva explicațiuni, s'au retrasu atât ai noștri, câtū și ai lorū și ast-felū s'ar fi aplanatū conflictul. Acēsta este versiunea ce se crede a fi cea adevērată.

„România“ și „Epoca“ suntū informate totū în acēstū sensu din Turnu-Severinū.

Italicae Res.

Sub acēstū titlu cetimū în „Corespondance de Vienne“:

Elucubrāțiunile mai multu sēu mai puținū aventurose ale unor diare ne facū așî să punemū acēstū titlu pe care ilu împrumutamū dela broșura atât de cunoscută a colonelului de Haimlerle. La Parisū foile orleaniste au căutatū să ghiceascā rolul ce va juca Italia în casulū unui nou rebelū între Franca și Germania. Și mai înainte ca faptele să se pronunțe primescū ca împlinite combinațiuni, cari suntū încă misteriose pentru totā lumea, presupunū și o luptă în care suntū angajate Germania și Austro-Ungaria de o parte, și Franca și Rusia de alta. În casulū acesta, dicū ei, rolul Italiei ar consista în a amenința pe Franca la miēdă și spre a o împedeca de a da mâna cu armatele țarului. Ca rēsplătire a acestei fidelități la alianța austro-germană, cele două imperii din centru i-arū asigura mai dinainte restituirea Niței s'a Savoi.

Din ce isvorū diarele de cari este vorba iau aceste informațiuni? Cine a pututū să le dică, că cele două imperii, alu Germaniei și alu Austriei, făgăduise Italiei Nița și Savoia? Despre acēsta noi nu scimū absolutū nimicū. Dér, observāndu data când au fostū publicate articolele lorū, se pōte vedea cu înlesnire că ele aveau de scopu d'a influința pe alegētorii în ajunulū alegērii consilierilor generale. Făcēndu pe publicul francesu să credă că Republica ar face să se pērdă două provincii, au speratū că voturile are să le fiă favorabile. Declarațiuni deci pe cari le au făcutū, fără a putea se le sprijine cu nici unu documentu pozitivu, nu aveau de câtū numai scopulū acesta.

Dér, cum se putea lesne înțelege, foile germane din Viena s'au servitū de aceste declarațiuni și le-au comentatū astfel în câtū să depărteze pe Italia de Franca pentru a o atrage definitivū în sfera de acțiune austro-ungară. Mai cu sēmă „Tagblatt“ a dezvoltatū acēstă temă într'unu articulu intitulatū: „Rolul Italiei“. Mārindū cu intențiune valōrea micilorū incidente, cari s'au produsū în anii din urmă, a încercatū să dovedescā peninsulei italice că cu Germania avea să câștige, ér cu Republica francesă absolutū nimicū. „Până acum, dice „Tagblatt“, Irredenta a făcutū toate sforțările sale pentru aneierea Triestului și a Tirolului meridionalū. Ea trebuie acum să se întrebē, decă n'ar fi mai dibaciū și mai practicū d'a revendica Nița și Savoia.“

Așa înțelegemū; ecă celū puținū că se exprimă cu sinceritate, și acēstă sinceritate are o însemnătate forțe mare. Nu vē atingeți de nimicū de ceea ce este alu nostru, dér luați ceea ce este alu altora, în virtutea unui tratatū formalū. Acesta este înțelesul forțe lămuritū și esactū alu sfaturilorū date de „Tagblatt“. În ceea ce ne privece, credemū că Italia scie la ceea ce are să s'aștepte dela asemenea argumente. Ea nu se va lăsa să fiă influințatā nici de sfaturile celor din Viena, nici de declarațiunile celor din Parisū. Omenii cei de statū suntū forțe dibaci ca să nu fi apreciatū de multū caracterul egoistū și exclusivū alu politicei bismarchiene. Cancelarulū ia totū ce-i vine la îndemână, dér nu i dă nimenui nimicū. Decă Italia voescă să cucerească noi provincii, apoi scie forțe bine că nu pōte să conțeze de câtū pe ea însăși.

Interesele ei o sfătuesc să se alieze cu Germania cu rasele latine? Acesta numai ea poate să declare și să cunoască de cauză. Nimeni nu poate să spună mai dinainte. Neînțelegerile ce a putut să aibă cu Franța în privința tratatului de comerț nu sunt mai grave, în orice caz, de câtă neînțelegerile care există în momentul de față între Germania și Austria asupra unei cestiuni de același fel. Cu toate acestea pare că neînțelegerile economice nu împiedică pe cele două imperii d'ași jura o eternă amicitie.

Să fim siguri că la momentul dat Italia nu se va crede decât în ea însăși și nu va urma de câtă cum îi va dicta interesele și demnitățile sa națională.

Memoriul Bosniac Ertegovinenu.

Privitor la acest memoriu, pe care l'am publicat deunăzi în foia noastră, citim în „Neue Freie Presse“:

Din partea fostului metropolit P. S. S. Sava Kasanovic în Serajevo și care actualmente se află la Baden primim următoarea scrisoare spre publicare:

Declarațiune.

Subscrierea numelui meu alături cu alți Voivodului Peco Pavlovici și archimandritului V. Pelagici pe un memoriu privitor la Bosnia și Ertegovina și care a apărut în regatul României, o declar cu desăvârșire falsă. Acea subscriere s'a făcut fără scirea mea și fără să mă fi întrebat. Asemenea n'am autorizat pe nimeni a mă subscrie și cu atât mai puțin am scris eu acel Memoriu.

Baden, 20 Iuliu (1 August 1886).

Sava Kasanovic,
mitropolit în pensiune.

Diarul „Neue Freie Presse“, din care reproducem această declarațiune, urmăz apoi făcând următoarele comentarii:

Memoriul despre care e vorba aici a fost în mai multe rânduri amintit de ziarele române și maghiare și nu e decât unul din numeroasele pamflete a căroră țintă este de a împiedeca progresul administrațiunii austriece în țările ocupate precum și de a submina întreaga pozițiune ce ocupă Austria în acele țări.

Memoriul, decă nu ne înșelăm, a vedut lumina în Bucuresci și despre încrederea ce o merită autorii lui ne dă cea mai bună lămurire declarațiunea de mai sus. Domni Pavlovici și Pelagici — pe câtă nu vor fi subscrierile lor falsificate — au crezut că fostul metropolit, supărat pe guvernul local bosniac, va acoperi prin tăcere cu numele lui opera lor. De astă dată și-au greșit socotela. P. S. S. Kasanovic n'are altă dorință decât aceea de a consuma în linisee și în retragere pensiunea acordată de guvernul local bosniac.

SCRILE DILEI.

Eri, Duminecă, s'a deschis expoziția arangeată de reuniunea industrială din Brașov. Președintele reuniunii industriale d-l Iosif Dick a ținut un frumos discurs inaugural în sala reuniunii de industrie. De aici toți cei de față în frunte cu comitele suprem d. comite A. Bethlen și cu primarul Fr. de Brennerberg ș. a. au mers la localul expoziției în „Podul Bătușilor“. Despre expoziția însuși vom raporta pe larg, pentru acum putem constata că ea a făcută asupra-ne impresiunea că e foarte bine reușită.

—x—

Direcțiunea executivă a căilor ferate de stat din Clușiu ne trimite spre publicare următoarele: „Întrând în viață cu începere dela 1 August n. noua organizare a direcțiunii căilor ferate de stat, se aduce la cunoștință, că orice fel de dedăunare sau rebonificare pentru pagubele pricinuite prin stricarea, pierderea sau întârzierea mărfurilor, bagajelor, animalelor sau altor obiecte date pentru transportare pe calea ferată, precum și taxele plătite din greșelă preste tarifele stabilite se vor plăti atât la transporturi interne cât și la transporturi în străinătate, de către direcțiunile executive în interiorul cercului lor de activitate. Direcțiunile executive s'au instituit la a) Budapesta, b) Agram, c) Clușiu, d) Arad, e) Szabadka. Reclamațiile se pot face sau la direcțiunea executivă, în alți cercuri se află expeditorul, sau la aceea, de care se ține stațiunea, pentru care a fost menit transportul. Pentru portul Fiume, existând o direcțiune separată, reclamațiile privitoare la acest port se vor face acolo. Recursurile contra hotărârilor direcțiunilor numite au să se trimetă direcțiunii centrale din Budapesta, der pe calea direcțiunilor executive, care pentru o mai grabnică rezolvare le va trimite împreună cu actele lor proprii la direcțiunea centrală.

—x—

„Ellenzék“ în articolul său de fond dela 6 August, vorbind despre mergerea la Ischl a ministrului

președinte Tisza, dice că două cauze importante sunt pentru cari ministrul președinte voiesce să dea față cu regele: de o parte afacerea Iansky, er de altă parte ca să și capete informațiuni despre politica esternă. Unii însă admit chiar posibilitate unei eventuale demisioni. „Câtă pentru asta însă să nu se temă căta mamelucilor. Proformă se poate, o va face și cu ocaziunea acasta, își va da dimisia înaintea Măiestății Sale; la tot casul însă va cerca mai întâi ca să se convingă despre aceea, că Majestatea Sa nu i-o va primi. Coloman Tisza până acum a demisionat de trei ori, cu scopul numai ca și mai departe să potă rămâne ministru; de trei ori a demisionat și tot de atâtea ori și-a retras și demisiunea, deși cauzele demisionării nici după aceea nu s'au schimbat nici câtă de puțin. Și de bună sémă lui Tisza îi va succede și pentru a patra oră acasta »tactică«. Curtea, chiar și decă nu-l iubesc, nu lasă din mâna ei pe un astfel de bărbat maghiar de stat, care în mod »constituțional« este în stare a accepta toate față cu națiunea. Curtea de Viena totdeauna s'a obișnuit a prețui pe un astfel de bărbat și a se folosi de el. Decă însă din întâmplare n'ar fi în stare mai mult să accepte toate, der toate! față cu națiunea, atunci, der numai atunci, îl vor arunca ca pe o lămă storsă de suc“.

—x—

De câteva zile a sosit în Clușiu Ștefan György, preotul romano-catolic al coloniei ungurești din Bucuresci. El este de origine Șecui din comitatul Ciucului. A venit la Clușiu ca misionar, pentru a întreprinde o colecție în favorul seminarului clerical maghiar din Bucuresci, fiind provădit spre scopul acesta cu recomandăți dela primatele catolic Simor din Strigon. Ziarele ungurești din Clușiu pe 'ntrecate recomandă scopul acestui misionar atențiunei deosebite a publicului ungureș.

—x—

Rea impresiune a făcut asupra lui „Kolozs. Köz.“ concertul din 2 August, ce l'a dat la Vâlcele artistul ungureș Solymosi, din cauză că acesta cântase și câteva cuplete românești. „Ore ce ar dice actorii cei vechi ai Maghiarilor — întreba numitul țiar — acei apostoli ai cuvântului ungureș, pe cari poetul i-a numit »dilerii nației«, ore ce ar dice ei despre acestă succesor al lor, care deși petrece o viață comodă având toate cele de lipsă, ca membru de frunte al unui distins institut de artă bine plătit, alergă cu toate acestea pe la Vâlcele ca să le fiă »Valahilor spre desfătare?« Dela un flămând, dela un Volkssänger, dice foia bugetară, că n'ar lua-o acasta în nume de rău, însă despre d. Solymosi, ca despre un cinstit actor ungureș, numai reprobând potă să ia notiță despre acestă scire. — Să mai poftescă cei din România la băile de aci, decă batjocurile foilor ungurești le cad bine!

—x—

Poliția din Pesta s'a convins, că câțiva mijlocitori (samsari) de servitore de acolo angagează fete tinere ca vândătoare și casierice pentru distins localuri de petrecere în Constantinopol, unde însă ajung fetele în cea mai rea situațiune. Proprietarul unuia din aceste vestite stabilimente este nistorul Salomovich, care merge des în Pesta ca să ia în primire fetele. Până acum a făcut acasta atât de secret, încât până acum poliția n'a isbutit a'i face cunoștința. În zilele trecute încă a fost în Pesta, de unde apoi s'a dus în Viena. Acolo însă i s'a infundat. În urma unei arătări anonime poliția puse mâna pe el în hotelul Atena.

—x—

În afacerea Edelsheim-Ianski s'a ținut adunare populară și în Paks. Deputatul Iosif Halvax propuse, ca să se țină o mare adunare populară a cercului, în care să se ceară înființarea armatei ungare independente și să protesteze contra vătămării onorei naționale. Șeful guvernului să fiă invitat a procura națiunei satisfacțiune. Propunerea a fost primită unanim. În adunarea populară din Bekes-Csaba, la care se dice că au luat parte aproape 4000 de omeni din acel ținut, a presidat Fejer, membrul partidei liberale. S'a primit aci unanim rezoluțiunea adunării din Pesta.

—x—

În timpul din urmă s'au ivit filoxera în ținutul Makadului din com. Pestei, în Racz-Almás din com. Weissenberg și în Moldva vechiă din com. Carașiu-Severin.

—x—

După rapoartele oficiale, până la 4 August se impart casurile de coleră după localități astfel: În Fiume 145 bolnavi, 80 morți; în Susac 5 bolnavi, 1 mort; în Grobnie 2 bolnavi, 2 morți; în Jelenje 7 bolnavi, 2 morți; în Skrljevo 1 bolnav; în Podkilovac 9 bolnavi, 5 morți; în Lukezi 6 bolnavi, 1 mort; în Hreljin 3 bolnavi; în St. Iacob 3 bolnavi, 1 mort; în Ogubin 2 bolnavi; în Dreznica 9 bolnavi, 4 morți; în

Brod lângă Culpa 1 bolnav, 1 mort; în Lovass 1 bolnav, 1 mort; în Vincovee 1 bolnav. Cu totul s'au bolnavit de coleră 195 persoane, au murit 98. Casurile de morțe sunt în decrescere.

—x—

D. C. Mugur, dirigintele-șef al corului vocal delă biserica Crețulescu din Bucuresci, care acum se află la băile din Slănic pentru căutarea sănătății, sub impresiunea ce a simțit coborându-se în saline a compus un vals intitulat „Ocnașii“. „Curierul Prahovei“ spune că motivele și diferitele nuanțe, cu alte cuvinte stofa musicală din care se compun notele, sunt o muzică imitativă, concretizând impresiunile ce un om le simte când se coboră în salină. Așa frica ce-l cuprinde când se lasă în colivia de fier, mirarea la vederea lumii electrice și în urmă se termină printr'un melancolic final în Re minore, imitând suferințele său mai bine d'is compătimirea ce simte la vederea ocnașilor. Duminecă, la 27 ale curentei, va fi cântat pentru prima oră acolo de artistul Gheorghiu, care a început repetițiunile cu orchestra.

—x—

D-nii Moceanu și Velescu, distincii gimnastici români, au ajuns la Calcuta în India, unde vor da reprezentațiunile de gimnastică și danțuri naționale române.

—x—

Comtesa de Baussac, ale cărei scrieri literare sunt destul de cunoscute în Franța, va veni în cursul lunei lui Septemvre la Sinaia să facă o vizită reginei României.

—x—

Guvernul rusesc închise școlile armene în Caucas, din motive pentru care le închide său nu le permite a se înființa guvernul ungureș școlile naționalităților. De curând Mr. Magar, catolic din Etzmiadzin a primit un ucăz imperial, care permite redeschiderea școlilor cu condițiune ca școlile armene să potă avé cel mult patru clase. Mr. Magar însă nemulțumit cu aceste dispozițiuni, nu se simte îndemnat a ordona redeschiderea școlilor.

Congres antisemitic.

„Veteranul“ din Bucuresci află că Marți, 26 August, se va întruni în Bucuresci congresul european antisemitic, la care afară de delegații români, vor lua parte d. Eduard Drumont, celebrul autor a seriei la „France-Juive“, d. Stöcker, predicatorul curții imperiale din Berlin, d. Istoczy, deputat din camera Ungariei, Baronul Simony Ernst Schemnitz, din Dresda, Dr. König din Witten, și peste vr'o 20 capi ai societăților antisemitice din Germania, Franța, Ungaria, Austria, Rusia, Cavalierul Cerboni di Sposetti și bărbați celebri, cari luptă în Europa spre a sili pe Evrei a fugi în Palestina.

Români cari vor lua parte la congres, afară de delegații numiți deja, sunt rugați a adresa cereri „Veteranului“ spre a li se trimit bilete de intrare.

Cu această ocaziune redactorul „Veteranului“, membrul fondator al societății antisemitice din România și vechiu căpitan în armată, d. C. M. Moroșiu, adresează către Români un apel din care estragem următoarele pasagie:

Frați Români! Un pericol mare, mai mare decât toate câte au avut vre-o dată a trece România, ne amenință. Acest pericol sunt Jidovii.

Acceptă poporul blăstemat, care s'a introdus pe tăcute în mijlocul nostru, după ce a devenit stăpan mai pe o a treia parte din Moldova, năpădesc peste tot România, și au ajuns până acolo cu irsolența încât în casa noastră, în pământul nostru, conservat cu sângele strămoșilor nostri și al nostru; strigă pe toate tonurile, că au să ne devie cu timpul stăpani.

Pericolul este mare, der cu câtă însă e de mare, n'are șansa d'a reuși, decă noi ne vom da mâna din timp și vom lua măsură, ca prin orice mijloc să sili pe Jidovi a ne părăsi. — Mijloce ce vom întrebuiți contra lor, astăzi nu vor mai avé ecoul din trecut în Europa, căci cestiunea Jidovilor este astăzi o cestiune europeană, nu mai este o cestiune locală ca în trecut.

Astăzi românii, germanii, slavii, rușii, ungurii și francezii simt că și noi pericolul influenței funeste jidovesci.

În toate statele Europei sau fondată societăți antisemitice, o asemenea societate s'a fondat și în România, der ea nu este destul de tare spre a pute lucra pe toate căile, din cauză că nu are mijloce suficiente a înținde și a propaga idea de isgonirea Jidanilor, și espulsarea lor în Palestina de unde au venit.

Societatea antisemitică din România nu este în destul de tare, pentru că voi românii, nu vedeți bine toți pericolul și nu voiți a-i întinde mâna spre a combate acest flagel, înscriindu-vă sub drapelul ei.

